

tilfreds med. Det er jo rent praktiske Forhold, der her er Tale om, og naar de ere ordnede i Detaillen — og det er netop med Detaillen, man her har at gjøre — tilfredsstillende rundt om i Amtene og Kommunerne, skal man tage sig i Agt for ved en ny Lov at skjære for dybt ind deri, naar man ikke kan gaa frem med fuldkommen Sikkerhed, og det tror jeg ikke, at man vil kunne gjøre. Det vil derfor være det Rigtigste, tror jeg, at beholde Bestemmelsen saaledes, som den staar i Lovforslaget, og som den er tiltraadt af Udvalget. Jeg skal gjøre et Par enkelte Bemærkninger til det samme ærede Medlem, idet jeg i øvrigt antager, at han henvendte sig til den ærede Ordfører, og at den ærede Ordfører vil have adskillige Bemærkninger at gjøre til, hvad der blev sagt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, at man skal indsætte Bestemmelser i Loven om, at de Vedkommende i visse Tilfælde kunne være berettigede til at udeblive. Det vil være farligt at lokke Folk til saaledes at udeblive, men det følger af sig selv, at her som alle Vegne gælder Reglen, at lovligt Forsald er lovligt Forsald, og naar en Mand har lovligt Forsald, kan man ikke gjøre ham Noget, selv om man indsætter Bestemmelser i Loven om, hvorledes den, der er udebleven, skal straffes. Det kan man ikke gjøre, forudsat, at han virkelig har lovligt Forsald, og Bestemmelser i den Retning behøver man altsaa ikke at sætte i Loven. Naar det ærede Medlem nærmere omtalte Bestemmelsen i § 10 om Tilsiælsse udenfor Omgang, tilstaar jeg, at jeg ikke rigtig forstaar, hvad det var, der var tvivlsomt der, det forekommer mig, at det, der staar, er tydeligt nok. Denne Paragraf handler jo om det Opbud af Mandskab, der sker ekstraordinært, naar man ikke kan faae Snekastningen udført paa anden Maaden, og saa bliver den simple Regel den, at Opbudet, som kan ramme alle, der staa paa Snekastningslisten, skal ske saaledes, at Ingen kan opbydes paany, før de Alle have været tilfagte. Det er den ganske simple Regel, og jeg kan ikke forstaa, at den kan give Anledning til nogen Misforstaaelse. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at dette er en helt anden Regel end Hovedreglen i Lovforslaget. Her er Tale om at hvide Snekastning for en tørtmæssig Betaling, som fastsættes af vedkommende lokale Myndighed, og det er altsaa noget helt Andet end det, der ellers er Tale om. I § 11 er der ikke sagt noget Andet, end at Snefogderne blive beskikkede af Amtet; men jeg tror, at det bliver en Selvsølge, at Amtet ved Snefogedpladsernes Besættelse maa have Indstillinger fra

Kommunen. Jeg har ganske vist forudsat, — og jeg tror, at det vil blive ordnet her ganske som andetsteds — at Amtmanden næppe selv vil aive sig til at udpege Snefogderne i Kommunerne uden at have indhentet Forslag fra Kommunerne ligesom ogsaa fra Politimesteren, thi denne vil rimeligvis ogsaa blive hørt, og det vil ogsaa være i sin Orden. At det er heldigt, at Amtmanden i Nødtilfælde, naar det altsaa er absolut nødvendigt, i en Fart kan beskikke en Mand uden at have hørt de Paagældende, forekommer mig klart. Følgelig har jeg ikke nogen væsentlig Grund til at udtale mig mod de her stillede Vædringsforslag, og jeg skal være villig til at konferere med det ærede Udvalg om de tilbagestaaende Spørgsmaal imellem anden og tredje Behandling.

Jeg maa maasse endnu gjøre en Bemærkning til den ærede 1ste Landstingsmand for 11te Kreds (Stthyr), som var inde paa Spørgsmaalet om Tilsiælskerne efter § 10, og omtalte Tilfælde til Præster og Skolelærere. — For det Første vil jeg gjøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa tror, det ærede Medlem selv erkjendte, at der her aldeles ikke er Tale om en personlig Hjælp, her er Tale om en Byrde, der hviler paa Brugeren af det vedkommende Sted, som man altsaa altid kan opfylde paa anden Maade. Der kan godt være Tale om at indrømme Undtagelser fra Tilsiælsken paa den Maade, det skal jeg slet ikke benægte, men fra det, der staar i Paragrafen, kan der ikke tænkes Undtagelser. At der bør være andre Undtagelser er muligt; det kan være, der er nogle, jeg ikke har set. De, der ere undtagne her, ere saadanne, som netop under den Slags Forhold, som Snekastning, ville være i Funktion andetsteds, saaledes Jernbanefunktionærer, Postbude, der ville være forhindrede, fordi de i Embedsmedfør have andre Funktioner andetsteds. Det er i den Retning, at Undtagelserne gaa, og om der skal ske en Udvidelse i samme Retning kan jo være et Spørgsmaal, men jeg frygter for, at dersom man begynder med at udvide Undtagelserne, vil det ikke være let at finde den Grændse, hvor man skal stoppe med Udvidelsen.

Ordføreren (Steffensen): Da den høitærede Indenrigsminister har fremsat Bemærkninger om de fleste af de faldne Udtalelser, som jeg havde Anledning til at yttre mig om, og da jeg i det Hele taget kan slutte mig til hans Ytringer, kan jeg fatte mig i stor Rorthed. Den ærede Ordfører for det første Mindretal, den ærede 4de Landstingsmand for 8de Kreds (Ovesen)